

סמל בNELOL מורייס (משה)

440064

בן סימי ומיכאל

נולד ב- כ"ז תשרי תש"א 29.10.1940

התגייס לצה"ל ב- 5.5.1959

שרת בחטיבת גולני

נפל ב- ט' איר תשל"ד 1.5.1974

בעת מילוי תפקידו.

בנולול, מורייס (טשנה)

בן מושאל וסורה. נולד ביזם בז' בחשוון תשי"ג
ב-1943. ב-1948 בוצאט טבריה. ובשנתה שלחה ליריש
בקיץ 1955 מורייס וגיאור גדי פרקיזן בתרינוי
מי להשכץ פלמורי. אלה הגיעו ב-1956.
במסגרת עלייתו הצעירה סייר ביהודה שבמתקנים. סבביו ומו^{וי}
זיהו מורייס חתן נקובת שוכנותה שוכנות. נבאו לך נשלח
哉. במחוזות ירושה כבדות בדורותם נבאו לך נשלח
לקיון עיר אשלונה כבננות עלייתו בזירת. ואולם
זה את הקשין לאחר פרקיין קער כי לזרע לזרע שוכנותו בזירת. ב במסגרת
קץ עלייתו, ואך יאנז לזרע שוכנותם אביך. אין המוגבה גבורה המשאה לזרע
בגדת. ומן עזק בתרומות פשרה מקצתה גזרת לזרע במדול שונב זר
תקבוצתי הבלתיו הר עזרות בננותו לזרע. אין להזרו ולשוחחו, אין לאלה
שחין גבניבתו.

מוריס גיש לעזה בפאי 1959 וסיים את שירותו הסדיר באוקטובר 1961. בסעך

שירותו הצעאי עבר קודס חובשים קבביס והעב בסילואים ליזהה תל-הרפייא. מתקידיו נחטף פולני באה נגilio רוח המפניות האופיינית לו ביחסו להזרו. לא חלון וזה חוץ נון לאא למישנה שטבקע. חחת הפתעה הסוריות הגיבש עורה ופאתה להזרו. במלחת יומ-היכרים ולה תושיה פיחות. יאן לא כל פעול ובייע אהוה לשכניתידונג של פקידי והזרו. "אמני כבר חיל אחד
שחין מסוכך אריפעם עם מורייס" — אמר עליי בפקוד.

בחירות האזרחים. לאור שחרור מנהיל, התחל ליבור נסנני. סקצ'ו שלמר
באורו עצמי אף וכמה להערכה נעבד פטור וויקן. לאור זונסה עבר לבוד
בפעל ניבור שבקריית-יםנה.

מוריס נפטר במלחת ההתקה ברוחדיגן, בזאת הפעם בתול-שם. שעה שלרג
במקומו של חובש אחר, להבטיח את חייו של טרכוטויסט שעבד בשיטה. ואבעה
זרושים נאבק על חייו בביית-המלחים ומכבים שכחפה, ובבירות-המלחים אייכלו
שכל-אביב. ביום ט' באיר תש"ד 1974 נפטר מורייס פפטצי. הווא לבנה
עלים בבית-העלמן שבקריית-יםנה. השair אהרי הרים, ששה אחים
ואחות.

כני המשפחה בשיתוף עם יד לבני הייעו חבות לוכת. מחותרת כלולים
רבי חברים ומפקדים בגאנ. בעבודה, אנסי קריית-הטנה ובוי המשפחה.

בחיבותו את קודאים: "בנורה רפוד טברת-יגאלן, בגד הירושאי, ניצב חיל
סאנס שנוא את אובי, דיל גולחט מתן הכרה שהויא הוא המאל אוות להילום
על חייו". ופקד זיוודה כתוב: "ביחודה קראנו לו בזילול. שם היה אהוב על
טלט. מורייס ניכר בטנו הטוב, בשלותו ובכישורי המקצועים חוחמש קרי...".
ומפקד אחר כתוב להזרו: "מוריס היה מן החיליס והתיקם ביחסה והוא אהוב
חבר לכל החיליס... טובלבו והכמכו הוא זיוודים לכלא... מעולם לא ביקש לך...
את שורות-המלחאים שלו. ממשך כל תקופת המלחמה ולאחריה התנהג לטופת...
הוא התנדב לסייעות, אין מוחש והן חיל, וגם מילא את המשימות בזוח טוב
ובחוין על השטחים... ופקרי-הטינה כתוב: "USHMORIS היז יאנז לחופה, היז
חוור חמיד בזונ... מורייס לא ספר על עזמו פאומה, לא ידען עליי דבר למך מה
שהיה חיל מלחריגל ביחסה..." אבינו לעבדה בפעל גיבור ציינו את תרומתו
הגדרה לפעל ואת ננותו תמיד לעשתה מעל לנורט מנגן.

גולני - באימון ובשגרה

ארוכה, עקביה מדם וקשת, חיה "דרך הקרבות של החטיבה". עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאותים וחמשים חלליים... כל אלו הם עדות נאמנה ומכאה למורשת-קרב ולפעילות המבצעית... ועם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכים בנופטה ובחבוח את תקופה שירותם הסדיר, כלוחמים וכמפקדים, לא התנסו

בקרב, לא ידעו מלחמת! כל תקופה שירותם הייתה ב"אימון ובשגרה"!
פרק חזות מוקדש לאלו אשר בסביב שנתי קבוע היו "עלים לקו", "ירדים לאימון", יוצאים ל"רגילה", ל"נופש" ול"תעסוקה". לאלו שלא נטלו חלק בקרב וכן לא עברו את הגבול לצורך חדרה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש, וכל שירותם צבאי היה מבט"ש לבט"ש.

אם תשאל, תיווכח איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השבעים, בימי תש"ח, 'קדש', 'ששת הימים' או יום היפורים; במלחמת העצמאות והמרדפים, במבצע 'ליטאני' או 'של"ג', במלחמת לבנון או ב'שטחים'...
אם תשאל, הם יספרו בהתקפות ובশטחים על אותם הימים: על סיור הבוקר והסיוור האלים, על התצפית והמאור, על ניוט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאהווה, תחנות ההשתיקות והגאווה, בפלוגה, בגודוד ובחטיבה. הם זוכרים היפט, כל דורות הלוחמים, את המ"פ, המ"מ, הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירויות, ההמתנה והشمועות... הכוונות, ה"הקפות", המסדרים, ה"ציאות"... כולם לקחו איתם עם כל הזכרונות, את ה"קייטבך", הפק"ל והתד"ל. שק-השינה, המדים והדרגות. אפוד-המגן, השש-בש, הקסדה ואין-ספר חוויות...
ועל כן, ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו יעה ומאץ וחזרו רטובים מריצת-לילה, ממצע, ממטווח ומעשרות ימי אימונים: אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-לילה ואמון-יום, אימון מחלקתי, פלוגתי וגודי. אימון- הפרט ואימון החטיבה. אימונים בהגנה, בתתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה: ביעד מבוצר, בשטח בניו, במדבר ובהר, עם שרiron, ותותחים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוסקים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימוניים, עם חגור מלא או "חגור פילים"; עם קפל"ד ושכפ"ץ, 'פאוצ'ים' ומחסניות מלאות "נوتבים"... עם נשק אישי: "סטן", "עוזי", "צ'כי", "אפ-אן" או "גילי". עם מגל"ד ומק"כ, "זוקה" ומא"ג, עם מרגמה ועם כל שאר אמצעי-לחימה... כי להיות בגולני, פירשו להתאמן עם כל הנשמה ולשאת בגאויה את

הគמותה החזומה...
 להיות בגולני, פירשו להיות נהג או טבח או פקידה, לשורת גגדדים, ב"סירות", ב"עורב", בפלוגת-קשר, בפלוגת-ההנדסה או ב"מפקדה".
 להיות בגולני, פירשו להיות חובש, אפטנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבדות רס"ר" ...
 להיות בגולני, זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של אימון ושבירה !

מלחמת ההתקפה במובלעת הסורית (נובמבר 23 עד Mai 74)

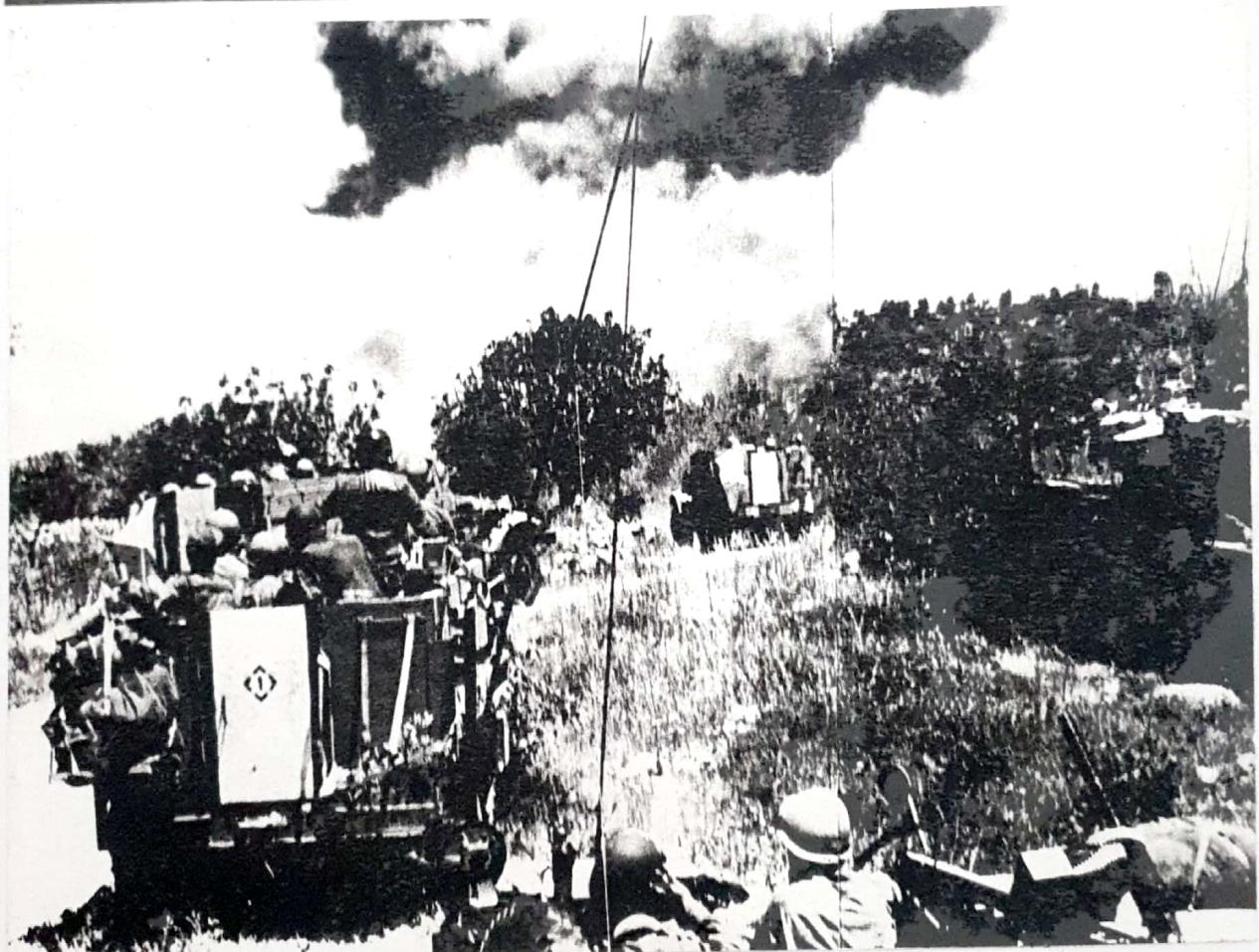
קווי חסקת חזב לוחמים הסוריים, שנקבעו ביום 24 באוקטובר 1973, נתנו ביטוי נאמן לחישנים האצבאים של לוחמי גולני ופיקוד צפון בתום הקרבנות. צה"ל שלט בשטח של 500 קמ"ר ובכלל זה מוצב החroman – ("מוצב החroman הסורי"), "מוצב הפיתולים" ו'מוצב שיא החroman" – בנפח של 2814 מי' מעל פני הים). במרבית שטחה של "המובלעת" ישען קו המוצבים החדש על שורת הדי ונש (תל אישטם, תל מרעי, תל עונר, תל מסחרה), היה נוח להגנה, ובמעט לבד הקטע הדרומי מול גיורת תל ללחמי צה"ל יתרון טופונגי מלבד הקטע הדרומי מול גיורת תל איחודה, תל שהיה בידי הסורים.

לאחד מלחמת ים הkoporim הפכו הסורים את הפסיקת האש כמעט מידי יום, ומאמצע חודש מרץ 1974 הפכו ההטרדות לתקירות אש רצוף, שלבשו אופי של מלחמת ההתקפה.

הצבא הסורי הפעיל בעיקר יחידות ארטילריה אך גם יחידות שריון וחיל רגלים. הפוגות תותחים ומרגמות הפכו עוניין שבשגרה, והמוניים "יום-קרב", "בוננות-ספרגה", "יציאות", "גפילות" וכיו"ב נכנסו לשימוש יומיומי באוצר המלים של חיליל גולני בזמן מלחמת ההתקפה ב"מובלעת הסורית".

חיילי גולני נשארים לשמר
על המובלעת הסורית

משפחה של מורייס זיל

cotabat lozcror

בני אהובוי

אני פה שודדים לך טרגות,
פְּפָתָח וְמִגְבָּת וְלִבְנָת לְאַרְוֹת,
חוֹלָאָת וְמִבְנָשִׁים לְאַרְוֹת מִגְחָצָת.
אֲשֶׁרְנָהוּ וְמַתְנוֹתָךְ בְּשִׁבְלָךְ שְׁוֹמְרָת,
פְּגָסְרָבִיט וְדָבָרִי מִכְלָת לְכַט אֲגָרָת,
סְרִבְיסִיט וְכָלִי מַטְבָּח לְכַט דְּרוֹכָשָׂת.

מוֹרִיסָא, אִיפָּה אַתָּה ? שָׁוְתָקָן שָׁלֵל !

הַכָּל לְחַתּוֹנָתָךְ חַבְנָתָי,
וְחַלְכָתָי אַוְתָר לְחַתּוֹנָתָךְ.
לְחַתּוֹנָתָךְ חַרְאָשָׁנוֹתָךְ וְהַאֲחָרוֹנָתָךְ.
אַלְפִי וְזִוְירִיט וְאַחֲם לְיוֹנָה,
עוֹד נַחֲור לְחַיְפָנָשׁ בְּנָי,
בֵּין מְרֹחָתָךְ אַנְוֹתָתָךְ,
בְּסַחְלָקָתָךְ אַיְלָמָתָךְ בְּדָרָה.

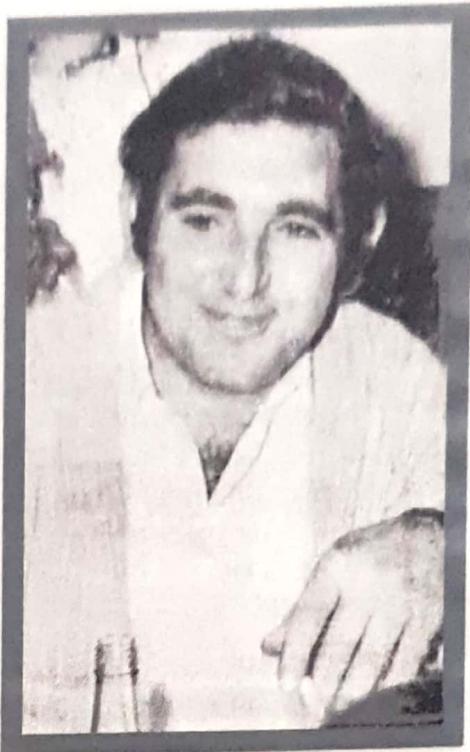
אמ א

מה הם יונדרו, אלוקים?
 עשה פשטו אלוקים!
 אלוקים, אכזבת אוותו.
 מוחת על פניו גאל מעת רפומו
 בחתטלל על חוויו בשעה גן 120. אז
 כר עשתה לי,
 שכב בני 120 וווע בון חיות דמותה.
 אל... אלה אלוקים
 פסקת לו את אונר פסקת למשה.
 בקר הוא... ליאוואר הילן!
 קובלתי את דינר בדממה בדינה
 אק יכול לב אדם להזכיר
 את זרכי ה' הנסתירין.
 רצתי לנטער
 על תפילמה והאנטקה של אמא.
 על השמיים שהחטערפלו בדממעות

אחותו: יהודית קלינובסקי

לאמא היקרה!

בחורף זהה נבלת,
תש לנו על מה לבבות,
על אלה שלא יחוורו,
וזום רביהם מאור.
עלינו, עצמוני, שנשארנו לבד,
על עזיזיהם שלא אספוקו עוד
לטינוט טעם וחיות,
על העולם הגדיל והאפור
שמכן בבל ובן לאפקיר
את בפלור את טובי הארץ.
אבל... אנקנו עט שלא יכול לבבות ביל גבול,
עם שבוכה "מיימי בבל".
למרות כל האישיות נסוח עז לגדל בנים,
ההתינוקות גדלו ויצאקו אל העולם,
ואנחנו פוחדים אותן,
ונדע שזו הדרר,
אין אהרות...

אהותו: ליאהה

אהח שלוי

אהח שלוי, והוא איננו איהנו
איננו בין תכופות.
און הוא בא לעבד פוקרי גוש
ביחור עט כל אהוויות.
אהח שלוי כאן ... איננו איהנו
ורק מכתבו מגוישת,
בידיו נכתבו, גאגורה,
טיוטרי אדם ענו ונפלא.
אהח שלוי עז איננו איהנו
הוא ישנו רך על פניו חתפנות,
ופניו בדיק כפני מלאה,
שמחות ובקל לא עצבות.
אהח שלוי ... הוא איננו איהנו
אר אויל ותרחש איזוז נס,
פתאום יפתחו את חרلت
ואחו יוכנס.

דוד

אהחו הקטן של מורייס

אהבותיך ...

משה אוהב את השלווה שבעירה,
את הנוף הגלילי,
את הריו החרמוני שלנו המושגים.
משה אוהב קולות ילדים משחקים,
את האנשים החיים באחוות
ואהוב גם את אבא ואמא שמחים.
משה אוהב מנגינות ושירים,
ישראלים וספרדים ומוסיקה קלסית.
משה אוהב סדר ניניקין,
שכל דבר יהיה לו מקום.
אהוב גם מאכלם פיקנטים,
חייבת והגט.
מורים אוהב וממשיך לאהוב
כל אדם שאחכו.
אהוב בשכל האחים והאהיות
באים לחיים עם ליליהם,
כדי שישמעו את שירת
משחקיהם, קולותיהם ובקשותיהם.
אהוב להחיקם על ברלו
ולספר להם סיפורו ...

אהחותו: ויקי קדרי

